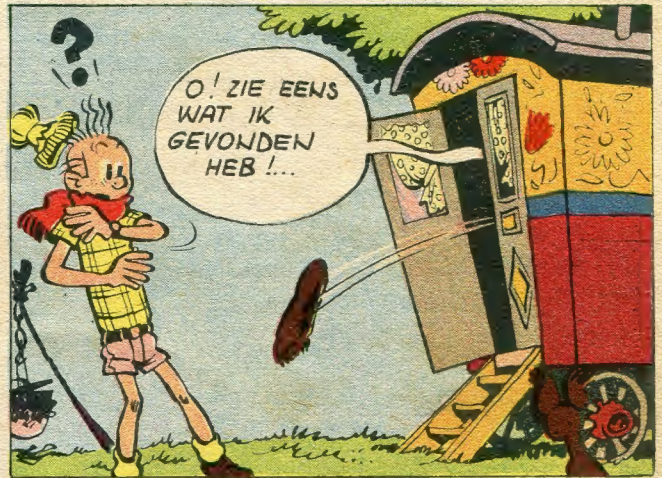
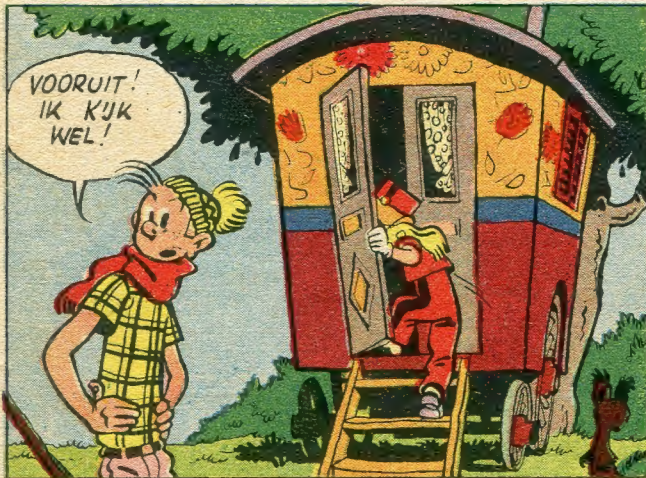
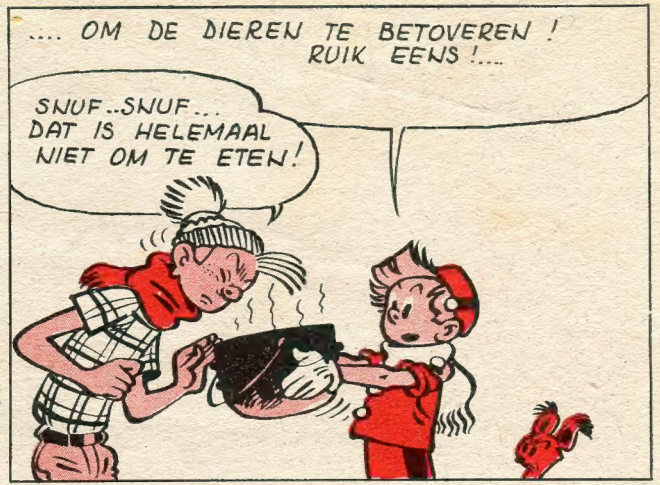

ROBBEDOES

12e JAARGANG. — Nr. 561. — 28 DECEMBER 1950. — 24 BLADZ.

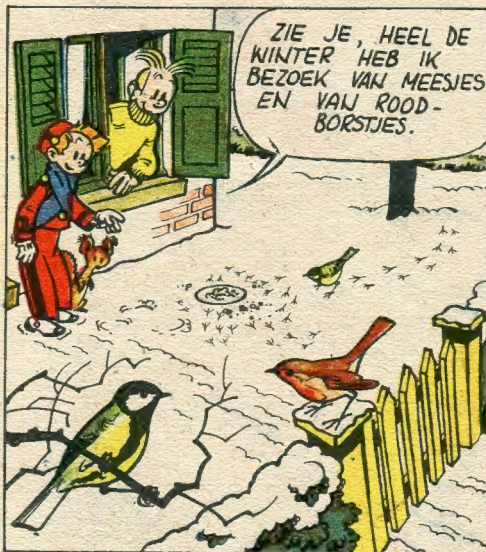

Ridder Parsival

Deze KALENDER 1951 is een

JANUARI

1 M	H. Beesjdenis
2 D	H. Basilus
3 W	H. Genoveva
4 D	H. Rigobertus
5 V	H. Naam Jesus
6 Z	3 Koningen
7 Z	H. Theodorus
8 M	H. Lucianus
9 D	H. Marcellinus
10 W	H. Wilhelmus
11 D	H. Theodotus
12 V	H. Arcadius
13 Z	Doopt O. H. J.
14 Z	H. Hilarius
15 M	H. Maurus
16 D	H. Marcellus
17 W	H. Antonius
18 D	H. Pieters' stoel
19 V	H. Sulpicius
20 Z	H. Sebastianus
21 Z	Septuagesima
22 M	H. Vincentius
23 D	H. Ildefons
24 W	H. Timotheus
25 D	H. Paulus' bek.
26 V	H. Paula
27 Z	H. Julianus
28 Z	H. Carolus
29 M	H. Franc. v. S.
30 D	H. Aldegonda
31 W	H. Jan Bosco

De dagen groeien
van 1 u. 10 m.

FEBRUARI

1 D	H. Ignatius
2 V	O. L. V. Lichtm.
3 Z	H. Blasius
4 Z	H. Johanna
5 M	H. Agatha
6 D	H. Dorothea
7 W	Asdag
8 D	H. Jan v. Mattha
9 V	H. Appolonia
10 Z	H. Scolastica
11 Z	H. Adolphus
12 M	H. Eulalia
13 D	H. Gilbertus
14 W	H. Valentinus
15 D	H. Fausticus
16 V	H. Juliana
17 Z	H. Mariama
18 Z	H. Simeon
19 M	H. Bonifacius
20 D	H. Eleutherius
21 W	H. Daniël
22 D	H. Isabella
23 V	H. Sirenia
24 Z	H. Matthias
25 Z	H. Walburgis
26 M	H. Nestor
27 D	H. Leander
28 W	H. Romanus

De dagen groeien
van 1 u. 40 m.

MAART

1 D	H. Albinus
2 V	H. Simplicius
3 Z	H. Cunegonda
4 Z	H. Casimir
5 M	H. Adrianus
6 D	H. Coleta
7 W	H. Pervetus
8 D	H. Jan v. G.
9 V	H. Francisca
10 Z	H. Blanca
11 Z	Pasiezondag
12 M	H. Maximilianus
13 D	H. Euphrasie
14 W	H. Mathilda
15 D	H. Longinus
16 V	H. Patricius
17 Z	H. Gertrudis
18 Z	Palmiezondag
19 M	H. Jozef
20 D	H. Joachim
21 W	H. Benedictus
22 V	H. Les
23 D	Goede Vrijdag
24 Z	H. Gabriël
25 Z	PASEN
26 M	H. Ludger
27 D	H. Ruprecht
28 W	H. Gontrand
29 D	H. Eustasius
30 V	H. Amedeus
31 Z	H. Cornelia

De dagen groeien
van 1 u. 50 m.

APRIL

1 Z	H. Hugo
2 M	H. Fr. v. P.
3 D	H. Richardus
4 W	H. Ambrosius
5 D	H. Sylvia
6 V	H. Prudentia
7 Z	H. Hegesipa
8 Z	H. Gautier
9 M	H. Waudru
10 D	H. Macarius
11 W	H. Leo
12 D	H. Julius
13 V	H. Ida
14 Z	H. Thibautus
15 Z	H. Paternus
16 M	H. Labre
17 D	H. Rodolfus
18 W	H. Perfectus
19 D	H. Leonie
20 V	H. Theotimus
21 Z	H. Anselmus
22 Z	H. Albertus
23 M	H. Joris
24 D	H. Valeria
25 W	H. Marcus
26 D	H. Cletus en Marc
27 V	H. Polycarpus
28 Z	H. Vitalis
29 Z	H. Petrus
30 M	H. Catharina

De dagen groeien
van 1 u. 55 m.

MEI

1 D	H. Philip. en Jac.
2 W	H. Athanasius
3 D	O. H. HEHEL.V.
4 V	H. Monica
5 Z	H. Pius V
6 Z	H. Jan Lat. P.
7 M	H. Stanislas
8 D	V DAG
9 W	H. Gregorius
10 D	H. Gordiaan
11 V	H. Walburgis
12 Z	H. Achilles
13 Z	PINKSTEREN
14 M	H. Aglaia
15 D	H. Isidoor
16 W	H. Honorius
17 D	H. Montaan
18 V	H. Erik
19 Z	H. Celestinus
20 Z	Drievuldigheid
21 M	H. Valentinus
22 D	H. Emilus
23 W	H. Didricus
24 D	H. Sacrament
25 V	H. Urbanus
26 Z	H. Phil. v. N.
27 Z	H. Beda
28 M	H. Gernatus
29 D	H. Maximilianus
30 W	H. Ferdinandus
31 D	H. Petronella

De dagen groeien
van 1 k. 25 m.

JUNI

1 V	H. Pamphilus
2 Z	H. Erasmus
3 Z	H. Clotildia
4 M	H. Franc. C.
5 D	H. Claudius
6 W	H. Norbertus
7 D	H. Robertus
8 V	H. Medardus
9 Z	H. Pelagia
10 Z	H. Landry
11 M	H. Barnabas
12 D	H. Nazarius
13 W	H. Hart Jezus
14 D	H. Basilus
15 V	H. Modestus
16 Z	H. Lutgardis
17 Z	H. Adelina
18 M	H. Marina
19 D	H. Gerv. Pr.
20 W	H. Sylvester
22 V	H. Paulinus
23 Z	H. Andrinus
24 Z	H. Jan-Bapt.
25 M	H. Gulesinus
26 D	H. Jac. en Paulus
27 W	H. Ferdinandus
28 D	H. Irena
29 V	H. Pet. en Paulus
30 Z	H. Paulus ged.

De dagen groeien
van 0 u. 20 m.

Het Geheimzinnige Eiland

(17)

KORTE SAMENVATTING. — Jack, z'n zusje Lucy-Ann en zijn papegaai Kiki, brengen hun laatste vacatiedagen door bij hun vriendjes Philip en Dinah Mannering, die bij hun oom en tante, Mr. en Mrs. Sullivan, wonen in een oud, tot puin vervallen kasteel bij de zee. De jongens maken zich vrolijk over Jo-Jo, de negerknecht, die 's nachts «dingen» ziet rondswaaien op zee. Ze betrapten hem, als hij van een nachtelijk tochtje op zee terugkomt. Ze worden goede vriendjes met een man, die in een hut zijn intrek heeft genomen. Met hem maken ze een tochtje per boot. Jo-Jo is wantrouwig, maar de kinderen laten niets los. In de nacht wordt Jack wakker. Hij gaat voor het venster staan en bemerkt, dat iemand een licht op de top van de rotsklip heeft aangestoken. Benieuwd gaat hij kijken, maar hij wordt door Jo-Jo gegrepen, die hem vraagt, wat hij daar komt doen...

— Ik zag een licht vanuit de torenkamer en ik wilde zien, wat het was.

— Ik je niet gezegd hebben, dat er 's nachts dingen over de klippen dwaalden? zei Jo-Jo met een angst-aan jagende stem. Dingen zwaaien met lichten en schreeuwen of gillen soms. God weten wat ze nog meer doen. Ik je toch gezegd hebben, dat je 's nachts niet buiten moeten komen!

— Waarom ben jij dan buiten? vroeg Jack, die van zijn angst begon te bekomen.

Jo-Jo schudde hem weer door elkaar. Hij was blij, dat hij eindelijk een van de kinderen in zijn macht had.

— Ik ook komen kijken, wat voor licht dat zijn, zei hij. Begrijpen? Daarom ik natuurlijk naar buiten komen. Het altijd de «dingen» zijn die onrust en moeilijkheden brengen. En nu je me beloven moeten, 's nachts nooit meer uit de torenkamer komen.

— Ik belof je niets, zei Jack, die zich begon los te wringen. Laat me los, akelige kerel. Je doet me pijn.

— Ik je nog veel meer pijn doen als je niet beloven, 's nachts niet meer buiten te komen, siste de zwarte man. Ik een eind touw bij me hebben. Ik het altijd bij me hebben voor Philip en voor jou.

Jack was bang, want Jo-Jo was groot en sterk. Hij trok en rukte om los te komen, toen hij voelde,

dat Jo-Jo het touw van zijn middel losknoopte.

Kiki redde hem. De papegaai, die plotseling zijn baasje miste, was uit het torenvenster gevlogen. Hij kon nooit lang zonder hem zijn.

Jack vroeg zich net af of het misschien goed zou zijn, als hij Jo-Jo hard beet toen Kiki met een schreeuw opdook.

— Kiki! Kiki! Bijt hem! Bijt hem! schreeuwde Jack.

De papegaai hakte met plezier z'n gekromde snavel in het vleezige gedeelte van Jo-Jo's arm. Hij liet Jack los en gaf een pijnlijke gil. Hij sloeg in de richting van Kiki, maar die was veilig buiten zijn bereik.

Hij zon op een nieuwe aanval.

Deze keer trok hij aan Jo-Jo's oor. De zwarte gilde luid:

— Roep die vogel, of ik zal zijn nek omdraaien.

Jack holde in de richting van het klippad. Toen hij ver genoeg van Jo-Jo weg was, riep hij Kiki.

— Kom, Kiki, je bent braaf geweest.

Kiki gaf nog een laatste pik in

Jo-Jo's oor en vloog toen met een schreeuw weg. Hij ging op Jacks schouder zitten en fluisterde zachte woordjes in zijn oor. Hij krabde zijn kopje terwijl ze naar huis liepen. Jacks hart klopte wild.

— Blijf uit de buurt van Jo-Jo, Kiki, zei hij. Nu zal hij zeker je nek omdraaien. Ik weet niet, waar je hem gebeten hebt, maar het moet pijn gedaan hebben.

Jack maakte Philip wakker en vertelde wat er gebeurd was.

— Ik veronderstel dat het licht van een schip op zee kwam, zei hij, maar wat het andere licht was, weet ik niet. Jo-Jo vertelde, dat hij ook was komen kijken. Hij dacht, dat de «dingen» dit licht meebrachten. Hij had mijns bont en blauw geslagen, Philip. Als Kiki niet gekomen was had het er niet mooi voor mij uitgezien.

— Brave, oude Kiki, zei Philip en Kiki herhaalde deze woorden verrukt.

— Brave, oude Kik! Brave, oude Kiki! Brave, oude...

— Nu is het genoeg, zei Jack en Kiki hield op.

Jack kroop diep onder de deken.

— Ik ben moe, zei hij. Ik hoop, dat ik gauw kan slapen. Straks kon ik gewoon niet in slaap komen. Ik moest voortdurend aan het Geheimzinnige Eiland denken.

Maar het duurde niet lang of hij sliep en droomde van een grote landkaart, waar het eiland op aangegeven stond en dat hij met Jo-Jo vocht, die hem met boot en al terug probeerde te duwen.

De kinderen stonden de volgende morgen vroeg op, want Bill Smugs had hen toch beloofd, dat ze alleen met de boot uit mochten.

Ze deden vlug hun werk. Jo-Jo had die dag een slechte bui. Hij slofte ontevreden rond en fronste zijn voorhoofd toen hij Jack zag en Kiki had hij wel voor zijn ogen willen vermoorden.

Voor een keer volgde hij hen niet en hij probeerde ook niet uit te vinden, waar ze heen gingen. Tante Polly had hem die morgen werk in huis opgedragen en liet hem allerlei karweitjes doen. Hij zag, dat het niet goed zou aflopen, als hij probeerde om weg te komen. Moppend ging hij aan het werk en de kinderen konden ontsnappen zonder dat hij hen zag.

— Ik ga vandaag naar de stad, zei Bill, toen ze bij zijn bouwvallige hut aankwamen. Ik moet een hamer, spijkers en hout gaan halen om mijn huis een beetje op te lap-

NU OF NOOIT!

Jongens en meisjes, binnenkort is het Kerstmis en Nieuwjaar! Is dit niet de gedroomde gelegenheid om aan vader en moeder, aan grote broers en zusters, aan ooms en tantes, een van die heerlijke **ALBUMS VAN ROBBEDOES** te vragen? ! Doe het nu, want spoedig is het weer te laat!

Je kan kiezen uit de onderstaande lijst:

ROBBEDOES EN KWABBERNOOT, door Franquin, 40 fr.

ROBBEDOES OP AVONTUUR, door Jijé, 40 fr.

RED RYDER I, door Fred Harman, 15 fr.

RED RYDER II, door Fred Harman, 20 fr.

RED RYDER III, door Fred Harman, 30 fr.

DICK DIGGER'S GOUDMIJN (Lucky Luke), door Morris, 30 fr.

RODEO (nieuw avontuur van Lucky Luke), door Morris, 30 fr.

DE JAPPEN VALLEN AAN, door J.-M. Charlier en V. Hubinon, 20 fr.

DE GEHEIMEN VAN MIDWAY, door J.-M. Charlier en V. Hubinon, 20 fr.

KARAMEL EN ROMULUS, door Sirius, 40 fr.

DE BLAUWE SPERWER, door Sirius, 50 fr.

BADEN POWELL, door Jijé, 60 fr.

DON BOSCO, 'N ROBBEDOES, door Jijé, 45 fr.

CHRISTOFFEL COLUMBUS, door Jijé, 50 fr.

GODFRIED VAN BOUILLON, door Sirius, 50 fr.

JAN KORDAAT, SPEURDER (met « De Pelsjagers van de Arkansas »), door Jijé, 50 fr.

JAN KORDAAT II, door Jijé, 35 fr.

VIER AVONTUREN VAN ROBBEDOES, door Franquin, 50 fr.

DE BEROEMDE ROBBEDOES-ALBUMS, met telkens ongeveer 20 nummers van het jeugdblad « Robbedoes », stevig gebonden in een prachtige omslag. Nog verkrijgbaar: Nr. 15 en Nr. 17 tot en met 25.

TWEE SPANNENDE BOEKEN VOOR JONGENS EN MEISJES:

HET SPAANS GALJOEN, door Tudur Watkins, ingenaaid 30 fr. gebonden 40 fr.

BUFFALO BILL, DE RIDDER VAN DE PRAIRIE, door A. Bonneau, ingenaaid 30 fr., gebonden 40 fr.

VOOR DE KLEINTJES TWEE LUXE-UITGAVEN:

DE REUS ZONDER HART, een oud Noors sprookje, 25 fr.

HET GOEDE VISSERTJE, een sprookje uit de Kaukasus, 25 fr.

Bestel nog heden bij je boekhandelaar, of vraag tegen terugbetaling aan de Uitgeverij J. Dupuis, Ommeganckstraat 21, Antwerpen, een van de heerlijke, in vier kleuren gedrukte albums.

pen. Er zijn weer een paar stukken uit de muur gevallen en ik heb heel de nacht in de tocht gelegen. Ik moet de gaten dicht maken. Hebben jullie zin om mee te gaan?

— Nee, dank u, zei Jack ineens. We zouden liever met de boot uitgaan, Bill. Het is een kalme dag. We zullen erg voorzichtig zijn.

— Je herinnert je toch nog wel je belofte? zei Bill, terwijl hij Jack strak aankeek.

De jongen knikte.

— Ik zal niet ver uitzeylen, zei hij en de anderen beloofden hetzelfde.

Ze zagen Bill in zijn auto wegrijden en wachtten tot hij van het hobbelige weggetje op de keislagweg, die naar de stad voerde, aankomen was.

Toen gingen zij naar de boot. Bill had de boot in haar schuilplaats nabij de rotsen gelaten. De

De vorige week heb ik verteld, hoe de plaatselijke Robbedoesclub « De Eensgezinden » een nieuw clublokaal heeft gevonden, dank zij de bereidwilligheid van onze onderwijzer.

Zo heel nieuw was ons lokaal ook weer niet. Het vertoonde zelfs de onmiskenbare tekenen van een gevorderde leeftijd. Een twintigtal dakpannen waren op wandeling in de tuin en vele andere waren niet meer in staat om hun taak naar behoren te vervullen.

Daar moest dus in de eerste plaats voor gezorgd worden, want regen en tocht zijn niet erg bevorderlijk voor de geestdrift. He-las, de dakpannen groeien zo maar niet aan de bomen. Een handelaar in bouwma-terialen vertelde ons, dat ze minstens zes frank per stuk zouden kosten. We hadden er ongeveer honderd nodig. We stelden de handelaar voor, er voor te werken, maar hij zei, dat hij geen werk voor ons had. Wel was hij bereid, ons crediet toe te staan, maar daar voelden wij niets voor. Liever geen dakpannen dan schulden.

Walter, onze officiële grappenmaker, kwam met een origineel idee voor de dag: als ieder van ons thuis een tiental dakpannen wegsleepte, zouden we gered zijn. Dit was natuurlijk als grap bedoeld, maar het bracht Jos op een nieuw idee. Als iedereen bij zijn familie en kennissen op dakpannen-jacht ging, zouden we wel een stuk of honderd van die dingen op de kop kunnen tikken.

Vol hoop zwermde we uit in verschil-lende richtingen. Ik had niet veel geluk. Mijn oom Jef had geen dakpannen. Wel kon ik een paar oude braadpannen van hem krijgen, gekscheerde ik. Oom Phile-mon was beter voorzien, maar hij zou ze binnenkort zelf nodig hebben. Dus...

Een buurman van mij wilde me graag helpen en wij gingen samen aan het zoeken. Wij vonden slechts één dakpan. Met die magere buit onder de arm trok ik ver-

der. Tevergeefs. Ik had nooit kunnen ver-moeden, dat dakpannen zo zeldzaam zijn.

Tenslotte keerde ik terug naar ons lokaal, waar mij helaas geen blijde verrassing te wachten stond. Jos had thuis drie hele en ongeveer tweehonderd halve dakpannen ge-vonden. Natuurlijk had hij alleen de drie hele meegebracht. Marcel en Roger Lem-mens hadden er samen vijftien.

Met ons achten hadden we 37 stuks bij elkaar gescharreld. Alleen Bert was nog niet terug van de jacht. Wij zaten met on-geduld op hem te wachten.

— Hij is waarschijnlijk zelf een stelletje aan het maken, veronderstelde Walter.

Op hetzelfde ogenblik kwam Bert in zicht. — Hij heeft geen enkele dakpan, mom-pelde ik teleurgesteld.

— Misschien zitten ze in zijn broekzak! graptaste Walter.

Vanuit de verte maakte Bert drukke, onbegrijpelijke gebaren. Hij zag er in elk geval triomfantelijk uit voor iemand, die met lege handen terugkwam. Spoedig zou blijken, dat zijn triomf volledig ge-rechtvaardigd was. Want hij had niet al-leen tweehonderd dakpannen gevonden, maar ook een nieuw lid voor onze plaatse-lijke club aangeworven, namelijk Michel Dewinter, de zoon van onze gemeentesecre-taris. En Michel had van zijn vader, toe-stemming gekregen om over een stelletje dakpannen te beschikken, dat toch maar in de weg stond.

Of we in onze nopjes waren.

Voor het donker was, konden we met ge-rust gemoed de komende regen afwachten.

TOON.

OPROEP

Rakker, Ernest Vanzele, Guldensporenstraat 177, Eekloo, wil graag een plaatselijke Rob-bedoesclub stichten. Doel: fietstochten, kam-peren en detective-werk. 's Zomers. 's Win-ters postzegels verzamelen.

in en de twee jongens namen de riemen. Het kostte hen enigszins moeite om de grote boot van de rotsen naar het buitenwater te roeien. Daarna begonnen zij het

zeil te hijsen. Maar deze keer was Bill Smugs er niet om te helpen.

— Het moest gemakkelijk genoeg zijn voor ons, schertste Jack, die met de verschillende touwen vocht. Gisteren hebben wij het toch ook zelf gedaan.

Maar gisteren had Bill hen beve-len toegeroepen. Nu was er nie-mand om hen te helpen, als ze iets verkeerd deden. Maar na een poosje kregen zij het zeil toch omhoog. Dinah werd bijna over boord ge-gooid, maar ze slaagde er nog net in, zichzelf te redden. Ze was erg boos.

— Je deed het expres, Philip, zei ze tegen haar broer, die nog steeds moeite had met de verschillende touwen. Verontschuldig je. Bill heeft gezegd, dat we elkaar niet mochten plagen aan boord.

— Hou je mond, zei Philip, die net in een touw verstrikt raakte, zo-dat hij zichzelf dreigde op te han-gen. Jack, help me.

— Neem het roer, Dinah, beval Jack. Ik zal onze Kuif eens even helpen. Dinah! Hoor je me niet! Neem het roer en laat mij Philip helpen.

Maar het was Dinah, die plotse-ling zag, dat Philip werkelijk in moeilijkheden verkeerde, en hem uit de warboel van touwen hielp.

— Dank je wel, zei Philip. Zo'n massa touwen ook. Ik geloof, dat ik er teveel losgemaakt heb. Zit het zeil goed?

Het scheen van wel. De wind bolde het op en de boot begon met een vaart over het water te schie-ten. Het was fijn. De kinderen voel-den zich heel erg belangrijk, omdat ze heel alleen de boot bestuurden. Het was tenslotte een grote boot voor vier kinderen. Jack keek over het water naar de plaats, waar het Geheimzinnige Eiland opdoemde.

(Wordt vervolgd.)

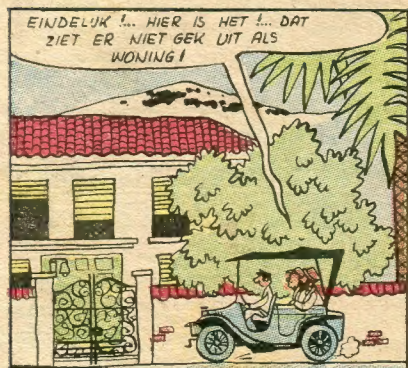
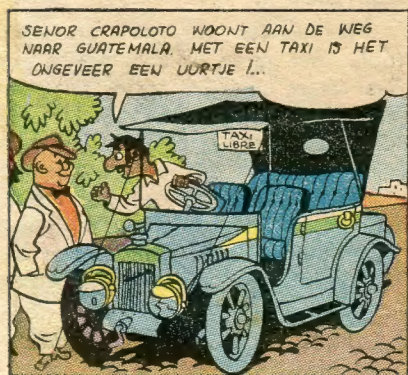
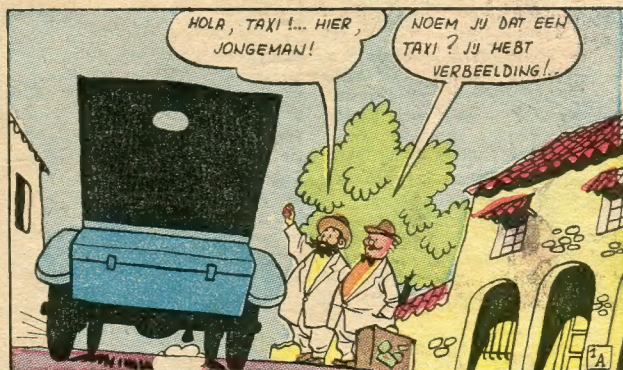
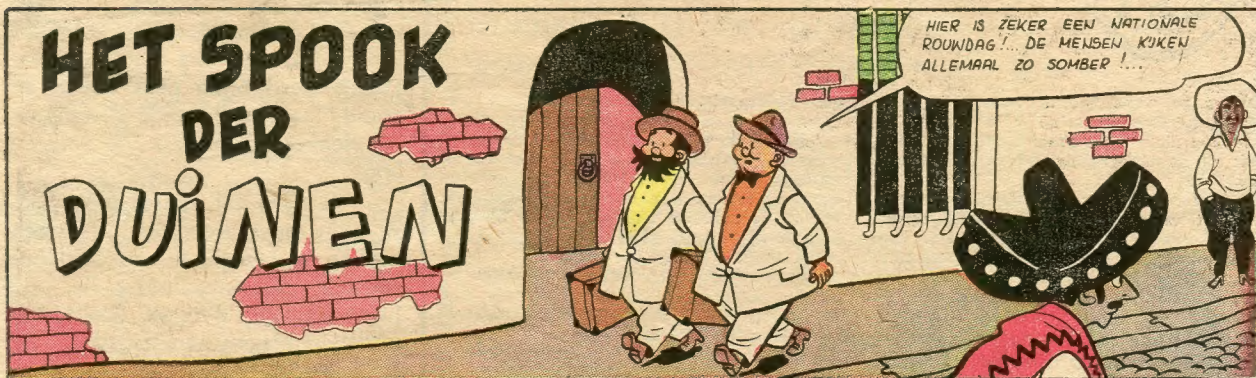
kinderen hadden nog niet ontdekt, waarom hij zijn boot juist daar wil-de hebben, maar zij dachten, dat hij bang was, dat ze gestolen zou worden als hij niet in zijn hut was. Ze moesten naar buiten zwemmen. Ze pakten hun kleren in een linnen zak, die Bill hen voor die gelegen-heid geleend had.

Philip sleurde de zak achter zich aan. Zij bereikten de rotsen en lie-pen over de smalle strook tot aan de plaats, waar de boot veilig buiten het bereik der golven lag. Zij pak-ten de linnen zak uit en trokken hun droge kleren aan. Ze gooiden hun natte badpakken in de boot en duwden haar in het water. De zee was diep rond de rotsen en de boot gleed zacht in het water zonder te spatten. De kinderen klommen er

Aan al zijn trouwe Lezeresjes en Lezers en aan hun Ouders en huisgenoten, biedt Robbedoes zijn beste wensen voor het Nieuwe jaar.

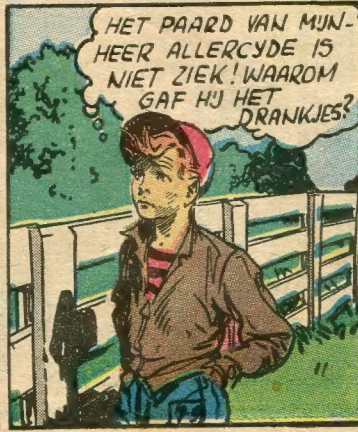
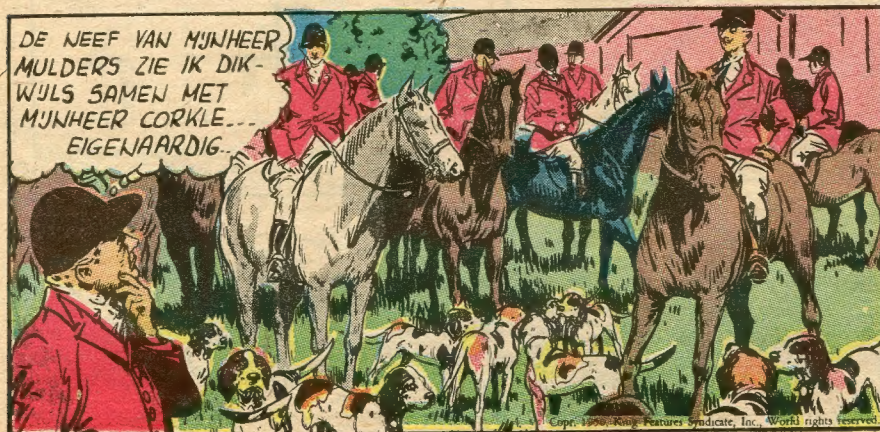
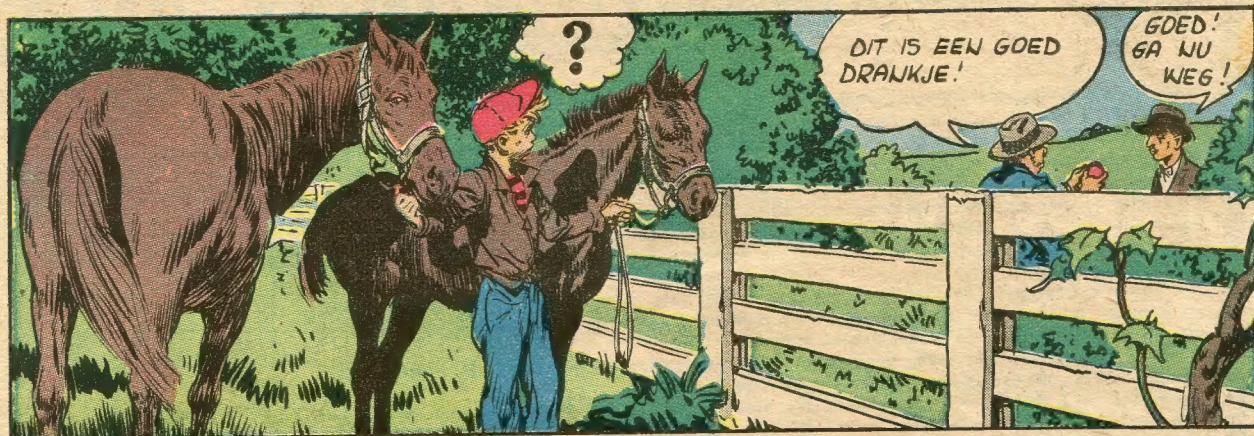

de BAARD en de KALE

RIK RAKKERS

DOOR FRANK
GODWIN

— Er is één uitzondering op de regel, wat betreft de plaats, die je hebt in te nemen, doelwachter Fred! Dat is bij hoekschop of corner.

» In dat geval is je plaats vlak bij de doelpaal, die het verst van de schutter verwijderd is. En dat om twee redenen. Allereerst, omdat een speler, die keurig een hoekschop neemt, de bal naar dat punt zal richten. Dat is nodig voor de goede afstand. Hier geldt dus nogmaals de positie op de beruchte bissectrice of deellijn. Vervolgens, omdat je van daaruit het best het toneel van de strijd kunt overschouwen, jij je orders kunt geven en je eigen spelers hun plaats kunt aanwijzen bij het bewaken van je tegenstanders, die graag hun hoofd onder de bal zullen zetten...

» Vanaf het moment, dat het schot gegeven wordt, volg je de loop van het bruine monster en bereken je, waar het ongeveer moet neerkomen. Zo kun je hem pakken of wegtikken uit de gevaarlijke zone en je doelgebied zuiveren.

» Laat ons die spelfase maar eens spelen, dan wordt je alles wel duidelijk. Marcel, neem jij eens enkele hoekschoppen, die er mogen zijn!...

Aai-aai-aai! Het is niet veel zaaks! Nu moet ik niet alleen een doelwachter, maar ook nog een vleugelspejer zijn lesje leren! Wel is het waar, dat een hoekschop goed nemen een der moeilijkste opgaven is! Je moet geduld hebben eer alles — richting, hoogte, kracht en effect — keurig in orde blijkt.

Eindelijk een goeie hoekschop! Marcel weet dan toch de bal de gewenste droge tik te geven, waarbij zijn been maait als een zeis. Het binnenste van zijn voet is ongeveer parallel met de grond en zorgt voor het gewenste effect. Ook de hoogte is goed, omdat het been, waar Marcel op steunt doorbuigt en de vrije voet de bal keurig van onder raakt.

— Daar zien we eindelijk iets, prijs ik.

— Ja, lacht Marcel, ik moet er nog inkomen. Maar waarom moet ik eigenlijk een effect-bal geven? Een gewoon schot is toch altijd veel scherper te richten!

— Jij, domme jongen, smaal ik. Juist dat effect maakt een hoekschop zo gevaarlijk! De bal stijgt maar moeizaam, de baan is niet zuiver recht en de vijandelijke verdediging heeft er geen goeie kijk op! Waar zal hij belanden? En als je hem op die manier onder de deklat kunt plaatsnemen is er geen Fredje ter wereld, die dat schot uit zijn kooi houdt! Op zo'n effect-bal heeft geen enkele doelverdediger kijk...

Hoe is het intussen met onze Fred vergaan?

Ik kijk om en zie hem daar nog languit in het doel liggen, terwijl de bal in zijn net verdwenen is. Fred ligt er als verdoofd.

Ik moet lachen.

— Arme Fred! Inplaats van de bissectrice geloof ik, dat je nu de raaklijn te pakken hebt!

FRANK.

715
Gevouwen handen ronddraaien. — Handen vouwen. Aan de vingers trekken en een ronddraaiende beweging maken.

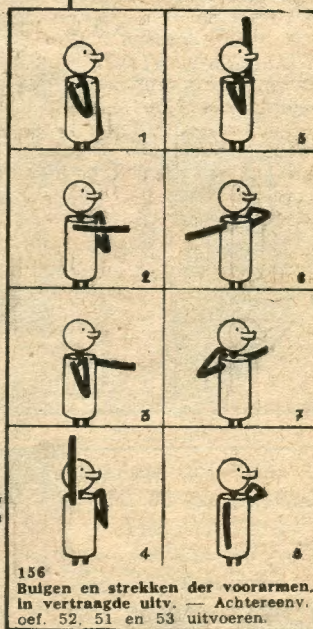

723
Draaien met bulgen en strekken der benen. — Handen op de heupen. Kwartcirkel naar r of l. op je hiel. Knie tot op de grond. Overeind komen in beginstand.

LANGS DE MUUR SCHUIVEN.

735
Romp zijw. bulgen. — Beginstand van 612, handen in de nek Lichaam naar rechts en links bulgen.

156
Bulgen en strekken der voorarmen. In vertraagde uitv. — Achtereenv. oef. 52, 51 en 53 uitvoeren.

WANDELENDE DUINEN

HET GEBEURDE in de onvruchtbare streek van de Franse Landes...

Nog geen honderd jaar geleden leefde de kustbevolking van Biscarrosse tot Mimizan en van Contis tot Capbreton in een voortdurende en gespannen onrust van een naderend onheil.

De bedreiging kwam iedere dag millimeter na millimeter dichtbij in de vorm van de duinen, die zich onverstoorbaar landinwaarts verplaatsten. Het waren wandelende duinen geworden en de bevolking zag het land langzaam maar zeker verdwijnen onder de naderende zandmassa. Deze duinruggen hadden een gemiddelde breedte van tien tot twintig kilometer en sommige toppen waren vijf en zeventig meter hoog.

Door een telkens weer wisselende innerlijke samenstelling van de duinen, schoven ze langzaam maar met een ontstellende regelmaat het land in. Niets kon deze logge massa's tegenhouden en hele dorpen waren al onder deze niet te stuiten, schuivende lawine bedolven en weggeveegd.

Het was in 1780.

Op dat ogenblik vormden de Landes de armste en ook de meest ongezonde streek van Frankrijk.

God alleen wist dat deze arme bewoners van een grote ramp gespaard moesten blijven, maar hoe?

Behoudens een schrale visvangst, bezat deze bevolking geen andere bron van inkomsten. Op plaatsen, waar de duinen even op adem trachtten te komen, lagen een paar schrale akkers. Hier en daar dwaalde een eenzame herder op hoge stelten door de verlaten streek en bewaakte een troepje schapen, dat zich tevreden moest stellen met wat verzuurd en spichtig gras.

De broeierige moerassen waren teeltplaatsen van nijldige muggen, die 's avonds met legioenen de streek

onveilig en praktisch onbewoonbaar maakten.

Maar boven dit alles hing als een zwaard van Damocles de bedreiging van de wandelende duinen.

Het kon niet lang meer duren of de zandbergen bereikten de armoe-dige huizen van de verspreide bevolking en dan bleef er niets anders meer over dan te vluchten en have en goed in de steek te laten om elders een nieuw leven te beginnen.

In 1784 werd een nieuwe hoofd-ingenieur van weg- en waterwerken aangesteld. Natuurlijk schonk niemand de geringste aandacht aan deze benoeming en dat was jammer!...

Deze nieuwe functionaris heette Nicolaas Brémontier. Hij was toen zes en veertig jaar oud en bezat een rustige natuur.

Brémontier liep niet gauw warm, maar als hij zich aan een taak gaf, dan bracht hij haar ook tot een goed einde. Door zijn nieuwe benoeming kreeg deze hoofdingenieur een bepaalde vrijheid van handelen.

Hij bezocht de Landes en maakte een grondige studie van de wandelende duinen. Hij bestudeerde aandachtig de zonderlinge verschuivingen. Het was om wanhopig te worden want geen enkel middel bleek in staat te zijn om de duinen tegen te houden. Het was een natuurverschijnsel en Brémontier begreep, dat hij hier een ander natuurmiddel tegenover moest plaatsen. Maar zelfs Brémontier kende dat middel niet!

Hij dacht aan beplantingen, maar hoe kon men iets planten in bewegend en schuivend zand?

Hij legde proefvelden aan met zeedennen en met brem, maar bij de eerste storm werden de planten weggeveegd. De felle noord-wester kende geen medelijden en alle werk was tevergeefs.

Brémontier gaf zich echter zo maar

niet gewonnen. Hij wist wel degelijk, dat het zand enkel maar door beplantingen kon worden vastgelegd. Hij bedacht een middel om de kiemen en de jonge plantjes tegen de wind te beschermen en liet overal gevlochten rijswerk in vierkantjes om de jonge plantjes zetten. Dank zij een verbeten en taai volharding slaagde Brémontier er in om op de duinen eilandjes te vormen, waar de zeedennen en de brem begonnen te groeien en daar waar plantengroei ontstaan was, bleef de grond vast en hadden geen verschuivingen meer plaats. De oplossing was dus gevonden en Brémontier zette gedurende vijftien jaar zijn strijd met de natuur onvermoeid voort, totdat hij in 1809 overleed te Parijs. Op dat ogenblik was hij er in geslaagd om 3.700 Ha. duinen te bebossen en voorgoed vast te leggen. Dat was een prachtig resultaat. Thans zijn 80.000 Ha. kale duinen beplant in het departement van de Landes.

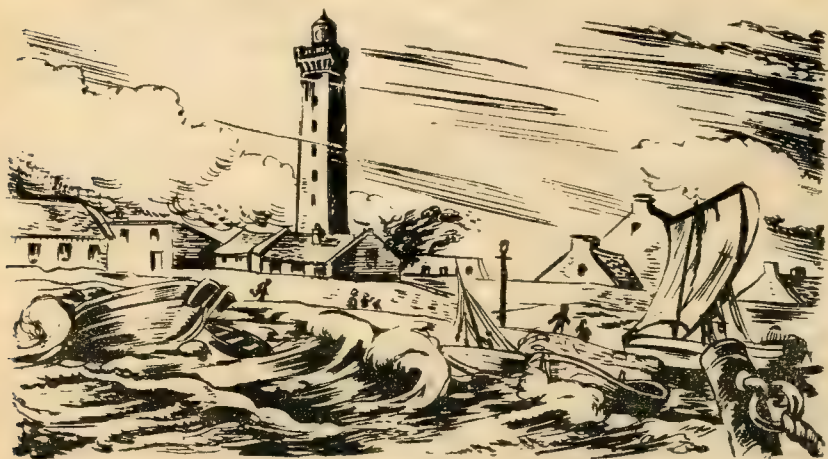
Wij moeten hierbij niet vergeten, dat de bebossing van de Landes zich uitstrekt over een oppervlakte van 1.500.000 Ha. en tot diep in de andere departementen doordringt. In 1857 is men begonnen met de aanleg van wegen en kanalen om de moerassen te dempen en de bebossing voort te zetten.

Men heeft de bebossing ook vorm gegeven en het is een genot voor het oog om de regelmatige beplantingen te zien met de brede lanen en de wiegende dennentoppen. Tegelijkertijd is de welvaart in deze streek gekomen. De dennenbomen leveren hars en fortuinen worden in die vroeger zo armoe-dige streek omgerekend in hectaren bosgrond.

Houtindustrieën, zagerijen en andere fabrieken hebben zich dicht bij de bron van deze rijkdom gevestigd en geven werk aan de kleinkinderen van hen, die vroeger van honger en van koorts stierven in de verlaten Landes.

Dit is allemaal mogelijk geworden omdat jaren geleden een man naar deze streken kwam en zich met ijver en volharding aan het werk heeft gezet tot aan de overwinning.

Thans dreigt echter een ander gevaar en dat is het vuur. Deze verschrikkelijke plaag kan beginnen door een achteloos weggeworpen lucifer, waardoor duizenden hectaren bos verloren gaan en hele dorpen vernield worden. Ieder jaar gaan mensenlevens verloren. Het vuur is een zorg voor ieder ogenblik en een zorg, die een blijvende aandacht vergt. Zal men er in slagen om deze nieuwe plaag te overwinnen? De catastrofe van 1949 is op dit punt misschien erg leerzaam geweest en dat hopen wij van harte.

VIJF MINUTEN GELUK

NAUWELIJKS draaide Doublet de hoek van het nauwe straatje om of de nijldige noord-wester joeg hem vlak in het gezicht en rukte aan zijn bonkige schouders. Hij moest worstelen om tegen de storm op te tornen.

De haven lag nu al vijf dagen potdicht en toch lachte Doublet schamper, want de haven kon beter geblokkeerd worden door een felle storm dan door de Engelsman.

Het was in Januari 1795 en de Fransen waren toevallig weer eens in oorlog met de Engelsman. Vijandelijke oorlogsbodems voeren in de territoriale wateren en het was levensgevaarlijk om het hoofd buitengaats te steken.

Toen Doublet dan ook door het verweerde straatje naar de oude haven van de goede stad Honfleur liep en een zwiepende vlag in zijn gezicht kreeg, lachte hij hardop, want hij spotte met de storm. De kaperkapitein was dertig jaar oud. Hij was een meter negentig lang en z'n lichaamsgewicht was in volmaakte overeenstemming met zijn indrukwekkende lengte. De reus trok zich dan ook bitter weinig aan van de razende noord-wester. Hij had veel meer belangstelling voor de geruchten, die in de stad liepen. Een Engelse oorlogsbodem was door de storm uit de koers geslagen en was vastgelopen in de ziedende branding tegenover Vasouy.

Dat was tenminste nog eens nieuws!... Vasouy was een uiterst gevaarlijke plaats met veel drijfzand en verraderlijke modderbanken. Er bestond voor de Engelsman niet de geringste kans om weer vlot te komen en dat was nog eens wat je noemt een buitenkansje!...

Enkele kelderrotten hadden al vloekend geprobeerd om met sloepen de prooi te benaderen, die daar zo maar voor het grijpen lag, maar de prooi had haar scherpe tanden laten zien. Met een paar goedgerichte salvo's hadden de bonkige mannen van de «Wal» rechtsomkeert moeten maken.

Daarna had men Doublet gewaarschuwd. Misschien wist hij er wel raad op met de «Césarine» en haar zestien kanonnen!

Het was bovendien een uitgekoken weer voor de kaper en voor een

soortgelijk karweitje. Het was een gezegende kans om in deze woelige spooknacht met gedoofde lichten uit te varen en tussen de andere vijandelijke schepen door, de vastgelopen Engelsman te besluipen.

Doublet had plannen gemaakt om diezelfde nacht uit te varen. De storm werd daarbij een machtige bondgenoot om het vijandelijke fregat te overmeesteren en binnen te slepen.

Wij schrijven 16 Januari 1795. Het is zes uur en stikdonker. Het ratelend losschieten van de scheepskettingen gaat verloren in de brullende stormwind. De «Césarine» verlaat de haven met honderd vijftig vastberaden mannen aan boord. Zij grinniken stil want over enkele ogenblikken gaan zij de «Cleopatra» eens aan de tand voelen. De romp van het schip schiet als een logge massa voorbij de vuurtoren. Doublet heeft het roer aan de veilige handen van Capelain toevertrouwd. Het is een oude schuimvretter uit de Hoogstraat, die elke geul als een droom van buiten kent.

— Fokmast en marszeilen vieren! klinkt een zware stem door de duisternis

De «Césarine» gehoorzaamt gedwee en glijdt snel en stil weg in de donkerte. Zij baant zich een weg tussen de nijldige golven door. Nauwelijks zijn ze het gat uit of de

Misschien heb je vader al horen zeggen...

dat zijn krant vanaf volgende week duurder wordt. Het papier slaat op, alles wordt duurder. Robbedoes heeft zich tot het laatste ogenblik tegen een prijsverhoging verzet.

Maar... nu gaat het niet langer! Evenals de krant van vader en evenals alle andere grote jeugdbladen wordt de prijs van jullie lijfblad vanaf volgende week verhoogd. De nieuwe prijs bedraagt 5 fr. per nummer.

Wij zijn ervan overtuigd, dat dit je niet zal beletten om een trouwe Robbedoeslezer te blijven. Robbedoes van zijn kant zal zijn uiterste best doen om te blijven wat hij is «HET BESTE WEEKBLAD VOOR DE VLAAMSE JEUGD» en je trouwste vriend.

noord-wester bijt zich vast in de kaper, die het hard te verduren krijgt.

— Let goed op het roer, Capelin, en bijt op de tanden!...

Toch is Doublet erg onrustig, want de kans is niet denkbeeldig, dat hij voor onverwachte verrassingen komt te staan. De woelige zeebodem is onberekenbaar. En het gaat er om, de Engelsman niet na te doen, en ergens vast te lopen. Maar waar ligt dat schip wel eigenlijk? Het moet ergens ginds in die donkerte liggen, maar het is geen kleine opgave om de juiste positie te vinden. Het is precies of de storm nog in hevigheid toeneemt. Doublet klampt zich vast aan het takelwerk en met zijn doordringende ogen boort hij in de duisternis. De mannen van de wacht speuren eveneens, ondanks de slaap, naar de prooi, die ergens met de elementen vecht.

Eensklaps ontdekt Doublet een donkere massa aan bakboord. Dat moet de Engelsman zijn!

— Algemeen alarm!

— Marszeil zakken! En peilen!

De Engelsman ligt dicht bij de kust en het is zaak om voorzichtig naderbij te komen en niet vast te lopen. De lijnen van het schietlood rollen naar beneden in het donkere water. Het schip schuift traag vooruit.

— Achttien vadem!...

De andere ligt nu op een paar kabellengten afstand. Het fregat ligt daar onheilspellend en donker als een duivel. Er is geen enkel scheepslicht te zien.

— Twaalf vadem!...

Hm!... Dat wordt bedenkelijk!

— Voorzichtig nu!...

— Acht vadem!...

— Roer naar stuurboord! Goeie genade!... Vlug, wij lopen vast!

Dat was te verwachten, want de sterke onderstroom heeft de modderbeddingen verlegd.

Het stuurboord-anker valt in het water en de kettingen rammelen luid over de katrollen.

— Die kerels schijnen allemaal te slapen! Dan zullen wij ze eens wakker maken!... Maak drie sloepen klaar! Laat ze strijken met twintig man in elke sloep!...

Even later komen de sloepen over boord van de «Césarine» en glijden geluidloos naar de «Cleopatra».

De boten liggen nu vlak tegen de hoge, sombere romp. De golven beuken tegen het schip en nog heeft

niemand iets opgemerkt. Een gestrand schip biedt een zonderlinge aanblik. Het is precies of de donkere massa spookachtig op de golven ligt te deinen. En inderdaad, de « Cleopatra » is weer vlot gekomen. De onderstroom heeft een geul modder weggespoeld onder de kiel. De slaperige bemanning van het fregat heeft het niet eens opgemerkt.

— Vooruit, mannen ! Wij zullen even een slaapliedje laten horen !...

Op hetzelfde ogenblik klimmen zestig donkere, vlugge schaduwen over de brug.

Niets verroert !...

Geen fluitsignaal !.

Geen stem !...

Het lijkt wel een spookschip.

Toch niet, want ginds tegen de plecht liggen vijf Engelsen, die de wacht hebben, te slapen. Zij hebben het afgelegd tegen de vermoeienissen van de dag en van de storm. De rest van de bemanning ligt in diepe slaap in de hangmatten onder de brug. Of het schip nu vlot gekomen is of niet, niemand heeft iets bemerkt en iedereen slaapt.

Zij slapen en weten niet, dat het gevaar op hun eigen schip rondsluipst. Geeft dan niemand alarm ? En zal dan niemand zich de moeite getroosten om op te staan ?

Neen, niets verroert.

De rest geschiedt als in een bliksemflits.

De wacht wordt in een ommezien overrompeld en kan geen alarm meer slaan.

Doublet geeft zijn bevelen :

— Vooruit, mannen ! Sluit alle luiken af, dan kunnen die lieve engeltjes blijven doorslapen, anders lopen ze nog een verkoudheid op.

In een oogwenk is het bevel uitgevoerd. Zware balken worden voor de luiken geschoven en de Engelsen worden eensklaps wakker... maar het is te laat. Zij zitten als ratten in een val

— Fokkemast omhoog en roer naar stuurboord !...

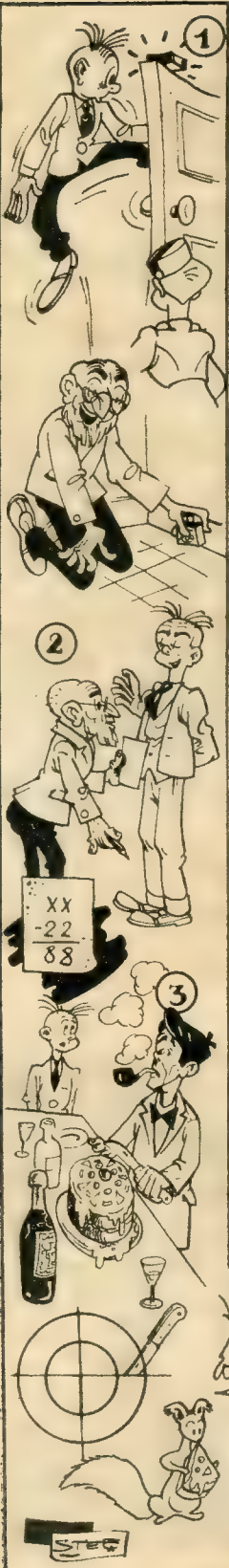
En tegen de morgen staat de bevolking van Honfleur verrast en blij te kijken naar de triomfantelijke intocht van de « Césarine », die met wimpel in top de haven binnenloopt en op twee kabellengten de « Cleopatra » op sleeptouw heeft.

De Engelsman voert een bezem in de mast en de Engelse vlag sleept door het water. De Franse vlag wappert fier in de top van het Engelse fregat.

W. M.

Over vier dagen is het NIEUWJAAR

Heerlijk, rakkers, het is vakantie! En omdat de boog niet altijd spannen mag — en zeker niet tijdens de kerstvacantie! — ga ik jullie, voor de prettige dagen die nog resten, en bijzonder voor de gezellige oudejaars- en nieuwjaarsdag, enkele leuke spelletjes leren.

IK WED MET PIET KWABBERNOOT, DAT HIJ NIET OVER EEN LUCIFERSDOOS KAN SPRINGEN!

Natuurlijk dat ik hem direct mee heb! Ik neem een lucifersdoosje en... zet het boven op een kast, of boven op de zijkant van de deur! Spring nu maar!

— Ha, Snuffel, maar zo was de bedoeling niet! Dat is flauw! Leg het maar eens tegen de grond... Je zult me zien wippen!

Zo gezegd, zo gedaan. En... ik zet het doosje plat tegen de muur! Daar staat onze arme Piet wanhopig NAAST de muur en naast het doosje te huppelen! Wat heb ik hem vast.

Maar zie, daar neemt hij weerwraak.

« VAN TWINTIG, TWEE EN TWINTIG AFTREKKEN, EN... ACHT EN TACHTIG OVERHOUDEN... »

— Ken jij dat, Snuffel? Alzo Piet Kwabbernoot... Zou hij werkelijk? Dat is toch onmogelijk! Hij wil mij een poets bakken.

— Neen, zeg ik. Ik kan dat niet en jij ook niet!

Moet je nu die triomfantelijke blik zien! Hij grijpt papier en potlood en plaatst me voor de volgende oplossing: Hij schrijft twintig... in Romeinse cijfers: XX en zet daar 22 onder, nu trekt hij de eerste 2 van de eerste X af en de tweede 2 van de tweede X. Resultaat... 88!! Die dekselse Piet heeft gelijk. Hij heeft mij liggen! Kijk zelf maar:

XX
— 22

blijft: 88!!

WAT SJAREL DE ZETTER ONS AAN DE KERSTAFEL VOORDEED

Wij hadden een lekkere taart.

Kan iemand van jullie de taart met drie sneden in... acht stukken snijden? Wij dachten lang na en ik stelde schuchter voor het eens te beproeven. Maar daar wilde niemand van weten!

— Wat, riep Kwabbernoot, ga jij dat « monument van slagroom en crème-au-beurre » bederven? Ik ben er mordicus tegen en eis eerst mijn part!

— Dan gaat het natuurlijk niet meer, zei Sjarel. Wij bekeken met raadselachtige blikken onze mooie taart, die feilloos rond van vorm was. Toen nam Sjarel zijn mes. Wij hadden innerlijk reeds afscheid genomen van de taart...

— Dat is één zei hij, en hij plofte zijn mes in de buik van het gebak en sneed midden, juist op de scheiding van de versiering, een bekoorlijk rond pastetje uit! Toen sneed hij nog kruisgewijs eens van boven naar onder en eens van links naar rechts. En zo had hij drie maal gesneden en... in acht delen verdeeld! Kijk maar in het linker benedenhoekje van de bladzijde.

Natuurlijk steeg toen de stemming ten top! Ik wil jullie de beschrijving over de verdere vernieling der taart en de onevenredige verdeling, die er het noodzakelijk gevolg van was, besparen!

Robbedoes zou ons nu een van zijn beroemde goochelingen demonstreren. Jullie weten wel, dat onze Piet erg ijdel is en weshalve hij zeer fijne zakdoeken bezigt. « Piet geef me eens één van je fijne neusdoekjes. Ik zal hem

IN VUUR EN VLAM ZETTEN...

en daarna krijg je hem onbeschadigd terug! Ik wist dat het een oude truk was, maar had hem nooit zien uitvoeren. Piets nieuwsgierigheid was zo geprikkeld dat hij, mits alle verzekering over schadevergoeding, zijn dierbaar linnenstuk verpandde. Robbedoes hield hem — de zakdoek, niet P. K.! — onder 't kraantje, tot hij doornat was, wrong hem even uit en goot er, o, hoe durfde hij, één van Pietjes fijnste en puurste flacons eau de Cologne over, zodat heel de zakdoek ervan doordronken was. Al mil, eau de Cologne van 96 graden! Hij leende toen de fondeldoos van Sjarel en... daar stond het ding in lichte laaie. Wij kronkelden ineen van de pret. Het gezicht van Piet kreeg alle kleuren en alle uitdrukkingen. Na enkele stonden doofden de vlammen en... Piets zakdoekje bleef onbeschadigd liggen! Hoe bestaat het, zegt men boven de Moerdijk!

WIE KAN ER IEMAND IETS IN DE HAND GEVEN...

dat hij wel voelen, wel betasten kan. Hij kan er in nippen en aan trekken... maar hij kan het niet zien!!!

Dat was het slot van onze tafelpret. Jan Kordaat stelde het vraagstuk voor aan alle disgenoten. Ik hoef jullie niet te zeggen, wie onmiddellijk beet.

— Dat kan niet, riep Piet uit, en spontaan stond hij op, kwam naar Jan Kordaat toe en zei:

— Hier ben ik, geef maar!

Toen heeft iedereen zijn lach- en buikspieren bezeerd, want Jan Kordaat gaf onze Piet... zijn eigen oren in de hand!!

Ik wens jullie evenveel tafelpret, hoor!

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN!

Je toegenegen aartsrakker,

SNUFFELTJE

HOE HOUD IK MIJN SCHILDPAD IN LEVEN?

Ja, ja, ik weet het al... je belangstelling voor honden, katten, papegaaien, witte muizen en proefkonijntjes is reeds lang voorbij. Nu heb je het oog laten vallen op een schildpad, een klein lief schildpadje, dat je onder de kin kunt streken of op het kopje kunt krauwen en dat naar zijn naam luistert als je tenminste een leuke naam kunt bedenken.

Oh! Heb je al een schildpad gehad? En zelfs meer dan een, zeg je? Wat? Zijn ze dood? Dat is erg jammer. Je was natuurlijk verdrietig om het verlies van zoveel vertrouwelijke vriendinnen, want een schildpad wordt gauw vertrouwelijk! Je bent natuurlijk ook kwaad omdat je meent, dat de schildpadden niets van je willen weten en daarom doodgaan.

Nee hoor! De schildpadden mogen je graag lijden, maar ik vrees, dat je ze niet goed verzorgd hebt. Want een schildpad is niet gauw tevreden. Zij wil verpleegd worden, want zij is erg gevoelig en delicaat. Je mag haar niet als een stukje speelgoed beschouwen hoor, want dan zou je in mijn ogen een kleine beul zijn, en dat ben je toch niet! Je hebt verantwoording te dragen voor het leven, ook voor het leven van een dier; vooral van de dieren, want zij kunnen zich niet verdedigen tegen jou.

Denk daar eens aan, als je een kwade bui hebt of als je zin hebt om iets of iemand te plagen!

DE TUIN-SCHILDPAD

Weet je, dat er twee soorten huis-schildpadden bestaan? Weet je ook, dat

de schildpadden tot de orde der kruipdieren behoren? Er zijn plantenetende schildpadden (tuin-schildpad) en vleesetende schildpadden (moeras-schildpad). De tuin-schildpad komt uit Griekenland of uit Noord-Afrika. Zij heeft het natuurlijk graag warm, maar voelt zich ook gauw thuis in onze streken. Zij is gek op planten en daarom mag je haar nooit insecten of slakken geven. Dat is helemaal niet goed voor haar.

De tuin-schildpad heeft, evenals de moeras-schildpad, geen tanden, maar wel twee kaken, die voorzien zijn van een hoornachtige bekleding en in een bek eindigen. Zij eet uitsluitend salade, groene koolbladeren, bloemkoolblad, bloemkelken en fruit. Zij versmaadt echter ook onze tafelafval niet, zoals gekookte aardappelen, vleesresten of soep. Verder moet je eraan denken, dat de schildpad steeds vers water moet hebben. Daarbij is het af en toe noodzakelijk om als vee-arts op te treden, want je moet op de ogen van de schildpad letten. Dit geldt ook voor de moeras-schildpad. Zodra je een witte substantie ontdekt, moet je de ogen voorzichtig met boorwater reinigen. Ook moet je soms als politieagent optreden en de wandelingen van de schildpad in de tuin surveilleren. Tussen de pootjes kunnen zich luizen vastzetten en die moeten regelmatig verwijderd worden, want ze zijn erg hinderlijk en kunnen dikwijls de dood veroorzaken.

DE MOERAS-SCHILDPAD

De moeras-schildpad is veel sterker dan haar tuinzuster. Zij is beter bestand tegen ons wisselvallig klimaat en is niet boos als de zon vergeet te schijnen. Zij slaapt zelfs graag in de schaduw.

Zij is bovendien een goede huisvrouw en houdt de tuin zuiver. Zij maakt jacht op vissen, slakken, mieren, lui-

zen, wormen, enz. Op gebied van de huisvesting is zij niet erg veeleisend. Verder moet zij de beschikking hebben over een klein vijvertje waarin zij naar hartelust kan ploeteren en waar zij kan drinken.

Vergeet ook niet een klein nachtverblijf voor haar in te richten. Zij slaapt graag onder een omgekeerde kist of onder een deksel, die schuin tegen een muur wordt geplaatst.

Van alle soorten is de moeras-schildpad de meest vertrouwelijke; maar ook de koppigste. Als zij ergens zit en je neemt haar weg, dan keert ze onmiddellijk en zo vlug mogelijk naar haar geliefkoosd plekje terug.

IN DE WINTER

Zodra als de bladeren beginnen te vallen en zo gauw als de eerste koude dagen in aantocht zijn, moet je zorgen voor een nieuwe woonplaats. Je neemt een open kist, legt er een vochtige laag aarde in en daar over heen weer een laag mos. Het kleine diertje kruipt dan weg in een hoekje en slaapt dan tot April, mits de kist natuurlijk vorstvrij en bij voorkeur ergens in een kelder staat.

Je kunt de schildpad ook in een verwarmde plaats laten rondlopen en wachten tot ze braaf insluimert. Je kunt ze daarna rustig op een linnen doek of op een bosje stroo zetten.

Het kan voorkomen, dat de plaats te warm is en dat de schildpad wakker blijft. Maak je dan niet ongerust; maar geef haar te eten en te drinken.

Als je mijn raadgevingen opvolgt, zal de schildpad tevreden zijn en jij hebt voor lange tijd een vriendin in huis!

M. M.

AANVAL IN BIRMA

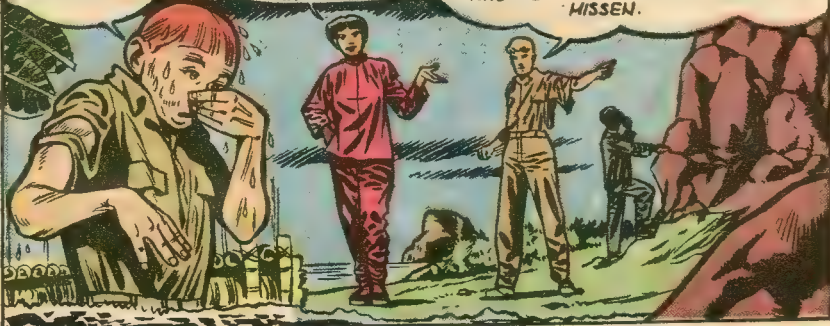
Na de hevige storm zijn Buck Dann en zijn vrienden op een klein strand aangespoeld. Zij bouwen een vlot om naar Kao - Kiang over te steken.

ALLE DUIVELS! EN IK DACHT NOG WEL, DAT IK VAN DAT ZEEWATER VERLOST WRS!

IK KAN MI VOORSTELLEN, DAT IEMAND VAN EEN BAD HOUDT, MAAR TOCH NIET OP DIE MANIER!

HET IS NU GENOEG, JONGELUI! KOM, SONJ, WIJ KRIJPELIJ OP DIE HEUVEL. ALS ALLES GOED GAAT, LIGT DE ONDERZEEER WELDRA OP ONS TE WACHTEN. WIJ MOGEN HEM NIET MISSEN.

HOE KUNNEN WIJ ONZE AANWEZIGHEID DOEN OPMERKEN?...

ER IS MAAR EEN MIDDEL: WIJ MOETEN EEN VUURTJE MAKEN. MOGELIJK TREKKEN WIJ DE AANDACHT VAN DE JAPPELIJ OF VAN DE PIRATEN, MAAR WIJ HEBBEN GEEN ANDERE KEUZE!

DE AMERIKANEN STAAN BOVEN OP DE HEUVEL.

HIER IS EEN GESCHIKTE PLAATS VOOR HET VUUR. AAN HET KERK, KIDS... WIJ MOETEN HOUT ZOEKEN OM HET VREUGDEVUUR TE ONTSTEKEN.

EN EVEN LATER...

HET IS AL LAAT GEKORDEN

IK GELDOEF, DAT WIJ GENOEG HOUT HEBBEN!

JA!... BOVENDIEN IS HET BUNA MIDDERNACHT!... HET WORDT TJD OM HET VUUR AAN TE STEKEN.

HI! HI!... AANSTEKEN? WAARMEE? EEN HORLOGEGLAS HELPT NU NIET EN ER IS OOK GEEN ZON!...

DAT IS WAAR OOK!... WAT NU!?

U HEBT NATUURLIJK NIET AAN DAT KLEINHEIDJE GEDACHT!... MAAR, DANK ZIJ MIJN SCHEPPENDE GEEST, ZAL IK MET HULP VAN DEZE TWEE VUURSTENEN VONKEN LATEN ONTSPRINGEN... GELUKKIG, DAT IK AAN ALLES DENK.

DAT WIL IK WEL EENS ZIEN!...

DAN MOET U MAAR EENS KUKEN!... IEDEREEN KAN DAT NIET! IK HEB HET IN EEN FILM ZIEN DOEN, BUGEVOELS KEIJ IK HET. HOOFDZAAK IS, DAT DE STENEN HARD...

...TEGEN ELKAAR GESLAGEN WORDEN!...

AI!!

OEI-OEI-OEI!...

HM!... JE MOET ZE OOK NIET TE HARD TEGEN ELKAAR SLAAN!...

J. 280.B.

OEI-OEI-OEI! MIJN VINGER!... IK VOEL
HEM NIET MEER!...

LACHEN JULLIE MAAR. MIJN BEURT KOMT
WEL ALS IK DADELIJK VUUR HEB, WANT
IK SLAAG ZEKER!...

DAT ZOU ME
STERK VERWON-
DEREN.

TEGEN DIE TIJD
HEB JE EEN
LANGE BAARD!...

HE?
WAAROM?...

OMDAT HET GEEN ECHTE
VUURSTENEN ZIJN! SLA MAAR,
JE ZULT GEEN VONK
ZIEN HOOR!...

WIJ HEBBEN
NU GENOEG TIJD
VERLOREN!...

!?!?

NU ZAL IK MIJN KLEINE TALEN-
TEN EENS TONEN!... IK NEEM
EEN STUK HOUT, EEN PUNTIGE
STOK EN EEN BEETJE DROOG
MOS!...

DIE METHODE OM
VUUR TE MAKEN
KEN IK OOK. DE
WILDE STAMMEN
VAN POLYNESIË
GEBRUIKEN ZE
OOK!...

TAO DRUKT STERK OP DE PUNTIGE STOK,
DIE HIJ IN EEN SPLEET VAN EEN STUK
ZACHT HOUT HEEFT GESTOKEN WAARIN
HIJ VAN TE VOREN WAT DROOG MOS HEEFT
GELEGD.

GELEIDELIJK AAN BEGINT DOOR DE DRAAIEN
DE BEWEGING VAN DE PUNTIGE STOK
EEN WARM ZAAGSEL ZICH AF TE SCHEIDEN
EN PLOTSELING...

KIJK, HET
BEGINT TE
ROKEN!

LEG GAUKW HET MOS
ER OP!...

HET IS NU
MIDDERNACHT. WIJ
MOETEN NU AF-
WACHTEN!

ALS ZE MAAR
KOMEN!

OP EEN GEGEVEN OGENBLIK BEGINT DE
VLAM TE FLAKKEREN. PLOTSELING VINDT IJ
NIEUW VOEDSEL IN HET DROGE MOS EN
SCHIED OMHOOG. EN NOG EVEN LATER
BRANDT EEN GENELDIG VUUR OP DE HEU-
VELTOP VAN KAO-KIANG, DAT MULEN IN DE
ONTREK TE ZIEN IS.

WIJ HEBBEN
VUUR!... KIK
MAAR!

GEWEL-
DIG!

BLAAS HAAR
HEEL VOORZICHTIG
OM DE VLAM AAN
TE STEKEN!...

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub?

Ten eerste: Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede: Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde: Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je: Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheim-schrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr. te betalen). De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1.20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij een krantenverkoper kunnen aanschaffen, vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen:

ABONNEMENT

van 4 Januari tot einde Maart:

VOOR NEDERLAND: Fl. 3.25.

VOOR BELGIE: Fr. 65.

Deze bedragen kunnen betaald worden Voor Nederland Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom: voor België: Door «orting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes », Ommeganckstraat 21, Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje? Doe dan een beroep op onze correspondentie-dienst.

Het is heel eenvoudig: Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft: je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1: Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.

Art. 2: Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.

Art. 3: Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden: « Eigen werk », wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven: « Naverteld ».

Art. 4: Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.

Art. 5: Een goede raad: Kweek geen te dikke knollen.

Art. 6: Tekennolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.

Art. 7: Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje!

Daar stappen we dan op Onnozele Kinderdag onze knollentuin in om al onze rakkers en rakkeresjes, hun vader, moeder, broers en zusjes, hun familie en vrienden van harte een Zelig en Gelukkig Nieuwjaar te wensen. Gezien de feestdag van heden mag onze Pieter Kwabbernoot, « die knolplant tot hij dood is », bibberend met zijn blaadje, waarop zijn laatste knittelvers, met bibberend stemgeluid zijn Nieuwjaarswens aflezen:

Ik, Pieter dichter (?) Kwabbernoot, wens aan u allen, klein en groot, een zeer gezegend Nieuwjaar en alle wensen bij elkaar! Bizonder, dat uw beste bollen in deze grond hun mooiste knollen planten. Wat betreft de mest, het spitten, gieien en de rest, laat dat maar aan « de Kwabber » over, die toveren kan met al dat lover! Hij reikt u graag de lauwerkrans! Begin meteen en... grijp uw kans!

Een daverend applaus en we steken van de wal in de sloot. Leve Kwabbernoot!

Voorop komt TIJL uit Woutergem, die zich ditmaal overtrof.

KERSTDAG OP HET PLATTELAND

Op kerstdag doet ons goed, oud, wispelturig moeke Natuur telkenjare haar best om haar dikke wintervacht zorgzaam over onze steden en dorpjes uit te spreiden. Dat hoort nu eenmaal zo bij 't Kindeke Jezus op stro! Geklompt stappen onze vrome buitenmensen op naar de Middernachtsmis. Koudelijk hebben zij de kraag van hun jas opgeslagen en hun zwarte gestalten bewegen zich voort als zacht dobberende vlekjes op een kalme witte zee.

De heldere vrieshemel met zijn onvervalste lichtreclame en zijn duidelijk afgetekende melkweg, overspant het grootste en schoonste decor, dat men zich inbeelden kan, waar onze eenvoudige boerenmensen hun mooie en verheven rol vertolken: de opgang van de mensheid naar de pasgeboren Verlosser.

Wanneer zij devotelijk neerknielen voor het kribbeke, met het Kindeke en lippenprevelend zijn blijde komst herdenken; heft een fijn kinderskemmelke een ontroerend kerstliedeke aan. Dit lovert op hun verweerde gezichten een blijde glans en menig moederke tikt met haar sjaal een traantje uit haar oog.

« 't Was toch schoon! » Deze simpele, ongerepte woorden van bewondering zullen door talloze lippen gesproken worden en duizenden keren versterkt als een krachtig gebed de zegen van het Kindeke verkrijgen.

want « Deezeke » houdt ze van die echt gemeende godsvrucht.

TIJL uit Woutergem.

DE KLIMMENDE TIJGER 26.182 uit Rumst is tot in zijn dromen niet alleen met voetballen, maar ook met opstelknollen bezig! Eervolle vermelding voor tekenknol en andere opstelknol, Jules!

HET WINNENDE DOELPUNT

Voetbal is een sport, die me steeds aantrokken heeft. Meer zelfs! U moet weten, dat ik eens internationaal ben geweest en meespeelde in een België-Nederland-wedstrijd.

Ik zat met mijn hoofd in mijn handen te wachten op het sein, dat we opnieuw, voor een tweede maal, onze intrede zouden doen op het groene veld. We stonden al met 4-0 achter en ik had tot nog toe weinig goeds geleverd. In één woord: ik was in de ogen van de toeschouwers en van de selectieheren een ontoegankelijk te meer.

Eindelijk... we liepen het veld op. Ik met een hoogrode kleur, want het bloed was me naar het hoofd gestegen. We stelden ons op. De aanvoerder van onze ploeg richtte nog enkele woorden van aanmoediging tot me en... daar werd de bal afgetrapt. Het leder kwam lonkend op me toe. Ik werd plots begeesterd door een onzichtbare macht, stormde met de bal vooruit, dribbelde iedereen — zelfs de rosse achterspelers, voor wie ik een onverklaarbare schrik had — en vlamde onhoudbaar in de netten. Het publiek was enkele ogenblikken doodstil. Dan barstte de orkaan los. De selectieheerjes reikten hun halzen en keken elkaar verbaasd aan.

We bouwden vervolgens de ene aanval na de andere op. Onze midvoor slaagde erin twee doelpunten te maken. We waren plots meesters van het terrein.

Nog een kwartier te spelen en de stand was 4-4.

Plots een gebaar waarvoor de Hollandse kooi. Ik gaf een kopstoot en... 4-5! Dit was meteen het einde. Ik werd door mijn medespelers op de schouders getild en triomfantelijk rondgedragen.

Daar komt plots de rosse Nederlander op me toe, gewapend met een mes. Zijn ogen schieten vlammen, hij steekt en... ik schiet met een ruk wakker.

Voor mijn bed staat mijn moeder.

— Je ziet zo bleek, jongen!

— Ja, moeder. Weet u dan niet, dat het vandaag prijskamp is in opstellen?

DE KLIMMENDE TIJGER 26.182 uit Rumst.

LOEKIE 30.683 uit Veurne komt de eer der rakkeresjes hooghouden. Ze wint het van KLEINE ANNIE uit Humbeek, die via de Meisjescorrespondentieclub « Vooruit » (van Loekie uit Oostende) een opstelknolletje plantte. Wel verdient Marieke een zeer eervolle vermelding

Kersttekening van DE WESP uit Heist-op-den-Berg.

KINDERPORTRET

Wie is toch dit lachend kindeke, met zijn gultige kijkers? Wie ben je toch, onbezonnen krollebol?...

Bewonderend sta ik voor het grote portret in grootmoeders kamer. Dromend staar ik er naar, en... 't is niet of het begint te leven! Bezieet het nu eens... 't is een jongetje met een stralend gezichtje! Zijn grote, mooie, blauwe oogjes kijken naar iets... Misschien wel naar zijn spelende makkers.

Ze zijn vol verlangen en jeugdig enthousiasme. Ze schieten lichtende vonkjes... Zouden zijn makkertjes hem een of andere poets gebakken hebben?...

Zijn mondje tussen twee mollige wangen, waarin een kuiltje is, staat half open van de spanning! O, lachend, lachend kindeke, nog zo onbezorgd en levenslustig, zul je, als je eenmaal groot zult zijn, en de bittere beker van het leven geproefd hebt, nog zo'n zonnestraal zijn, en lachend door het leven gaan?

Misschien zullen jouw mooie, lachende kijkers — nu vol prettichtjes — vol tranen staan. En zul je gebukt gaan onder de zware zorgen van het leven.

O, kindeke! Mag je altijd lachend-onbezorgd blijven, zoals nu in je onbezonnen kindertijd!

LOEKIE 30.683 uit Veurne.

Een gultig knolletje plant **DE WESP** uit Heist op den Berg. Snuffel mag die humor wel! Eervolle vermelding voor je P. K. knol.

ONZE HOND

Onze hond is van het zuiverste ras, maar zonder stamboom. Hij is niet groot, maar eet toch duchtig. Hij is zwart met rosse kop en poten en witte tenen.

Alleen is onze hond heel moedig, maar als hij een kleine keffer ziet, jankt hij. Tegen een grote scheper vecht hij.

Onze hond is heel gehoorzaam. Als je hem roept of fluit, maakt hij zich uit de voeten.

Onze hond weet ook zeer goed aan zijn dessert of tussenbrokjes te komen. Hij doet zoals in de fabel. « Twee honden vechten om een been en de derde gaat er mee lopen! » Die derde is meestal onze hond, zodat hij gewoonlijk zonder schrammen of builen uit de slag komt.

Onze hond en onze kat zijn goede vrienden. Als zij elkaar tegenkomen, zet onze hond zijn laagste grombas in en loert haar heimelijk aan. Onze kat zet een hoge rug en strekt haar klauwen uit. Dan keren zij elkaar de rug toe en vervolgen hun weg.

Je ziet, onze hond is goede maatjes met iedereen en bijzonder met

DE WEST uit Heist op den Berg.

ZWARTE BART 30.876 uit Malderen heeft avontuursbloed in de aderen. Heel aardig bedacht!

WAS IK EEN VOGELTJE

Wat zou ik dan doen? Vliegen natuurlijk! Ja, maar waarheen? Wel, ik zou de wereld rondvliegen van streek tot streek en van land tot land. Ik zou naar de heerlijke pampa's van Zuid-Amerika trekken. Ik zou er dartelen in het malse gras, maar verschrompelt opvliegen als ik de woeste bende buffels hoorde afkomen. Ik zou vliegen naar de prairie's van Noord-Amerika. Daar zou ik van op veilige afstand de zwerige bewegingen van de bronsgekleurde koewachters volgen. Ik zou meertrekken met de grote zwerf trekvogels naar Egypte, het land van de pyramiden. Kortom: ik zou heel de wereld afreizen. Alleen de landen van het ijzeren gordijn zou ik mijden. Want als klein, onschuldig vogeltje houd ik niet van ijzer en geweld. Verder zou ik het op de zenuwen werkend getinggetangel van de kermissen vluchten. Waar de mensen feesten, moeten de vogels wegblijven. Als Gods beiaard over dorp en steek klinkt, zou ik rustig blijven zitten. Klokken luiden ter ere Gods en niet tot verdeling van de vogels. Ik zou sprakeloos van bewondering het werk van kunstschilders aanstaren. Maar als een dichter door de bossen wandelt zou ik lustig mijn liedje kwelen, opdat de verzensnijder mij in zijn verzen niet zou vergeten.

Was ik maar een vogeltje! Wat zou ik

Siegfried en Brunehilde. Tekenknol door MRS. MINNIVER uit Berchem.

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1 : Jong van een schaaap. — 2 : Tijdrekening, jaartelling. — 3 : Vermaak. — 4 : Klokhuis van een appel of peer. — 5 : Plat vaartuig in de Indische Archipel. — 6 : Mansnaam, Nikolaas. — 7 : Reptiel. — 8 : Huismeubel. — 9 : Persoonlijk voornaamwoord.

VERTIKAAL

1 : Sneeuwschaats. — 2 : Hoofddeksel. — 3 : Water, dat op de grond is blijven staan. — 4 : Dagblad. — 5 : Hoofdstad van Oostenrijk. — 6 : Buitengewoon groot mens. — 7 : Koning der wildernis. — 8 : Geneesheer. — 9 : Moeder.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : El — 2 : Nar. — 3 : Melk. — 4 : Opgaaf. — 5 : Rek. Ar. — 6 : En. — 7 : Is. — 8 : Cl. — 9 : Ho. — 10 : Ego. — 11 : Rum. — 12 : Mak. — 13 : Aal. — 14 : Tinne. — 15 : Lood. Te. — 16 : Meesteres. — 17 : Eed, Aalt. — 18 : Lepra. — 19 : Treilen. — 20 : Eb, Aa. — 21 : Deern. — 22 : Eng.

Vertikaal. — 1 Me. — 2 : Eelt. — 3 : — 7 : Lak, Leguaan, Ra. Eden. — 8 : Ka, Leder. — 4 : En. Os, Pee. — 5 : Lamprei, Omkantelen, Eg. — 9 : Fa. Leest. Ar. — Tot, Rib. — 6 : Regenscherm, Ideaal, De. 10 : Re. Krant.

reizen! Maar ongelukkig genoeg ben ik geen vogeltje. Misschien kan ik later de wereld afreizen, ook zonder een vogeltje te zijn! Wie weet!

ZWARTE BART 30.876 uit Malderen.

TARZAN 27.294 uit Erps-Kwerps verdient een eervolle vermelding voor zijn te lange voetbalwedstrijd. Maar Sjarel houdt een plaatsje vrij voor een tekenknol van hem. Zo ziet Renaat zijn vele pogingen eindelijk met succes bekroond!

In het dichterknollenperk prijkt **WATER-RAT** uit Battel, die voor zijn nageknolde tekening een eervolle vermelding in de wacht sleept.

ZIE JE...

Zie je die blinkende sterre?...
Ze flakkert zo hoog in de lucht,
't is of ze licht van ginds verre,
En me wenkt tot een hogere vlucht.

Zie je die blinkende sterre?...
Ze flakkert zo fel in de nacht,
Wenkt ze ook jou van ginds verre,
En is het tot jou, dat ze licht?

Zie je die blinkende sterre?...
Ken je haar flakkerend geheim?
Waarom ze licht van zo verre,
En wenkt om ook sterre te zijn?...

WATER-RAT uit Battel.

Al is het wat lang, toch mogen we de rijmknol van **DORIS DAUW** uit 's Hertogenbosch niet onvermeld laten, zeker van P. K. niet!

DRIEKONINGENTOCHT

Zie Sjarel, Snuf en Pieter:
Drie Koningen met hun ster!
Ze trekken langs de huizen
Tot ver in 't land, heel ver...

Ze trappelen van koude.
Piet's hand, met vingers wit.
Omklemt de staf der sterre,
Die vastgevroren zit!

Hun koningsadem stoomwolkt,
Hun koningsneus ziet blauw.
Zelfs door het zwart van Pieters
Gezicht vlamt paars de kou!

Ze trekken ieder erf op,
Al slaan de honden aan.
Geen boer en zelfs geen arme
Laat hen dan buiten staan.

Ze zingen « van den Kinde,
Dat alle dinc behoudt »,
Van Jozef en Maria,
Van wie op hen betrouwt.

Ze zingen van de vrede,
Die God op aarde bracht,
Waarnaar de moede wereld
Opnieuw zo smachtend wacht.

Ze zingen en... ze wensen
Een Zalig Nieuwjaar:
Een jaar van vree en vreugde.
Van goed zijn voor elkaar.

En als ze huiswaarts keren.
Moe, koud, schor, stram en stijf,
Steekt Sjarel weer zijn pijp op,
Staakt Snuf zijn vroome bedrijs.

Alleen ons Zwarte Pieter
— Hier Casjar Kwabbernoot —
Brengt wat ze saam verzaamden
Naar de armen, klein en groot!

DORIS DAUW uit 's Hertogenbosch.

Eervolle vermelding voor de twee tekenknollen van **BUD COSTELLO** 30.117 uit Antwerpen, waarvan één in kleuren en nog voor de cowboyknol van **ROODBORSTJE** uit Koksijde.

Veel plezier in de heerlijke kerstvacantie, rakkers en rakkeresjes! Zalig Uiteinde en Zalig Nieuwjaar en hoog onze knollentuim ook in 1951! Groeten van Sjarel en Pieter, maar de beste Nieuwjaarswensen van jullie opperknollenplanter

SNUFFEL.

Is dit nagetekend knolletje van **ZWARTE BART** 30.876 of van **SLUIPENDE TIJGER** uit Malderen?

EN ENKELE UREN LATER STAAT GEERAART OP DE KANTEN VAN BRUGGE MET EEN BRAW- DENDE LONT IN ZIJN HAND EN STAART NAAR HET DONKERE LANDSCHAP

GEERAART VERLAAT ZIJN OBSERVATIEPOST EN BESLUIPT DE MANNEN DIE DE WACHT HOUDEN BIJ DE POORT VAN KORTRIJK.

geschenk van ROBBEDOES.

JULI

1 Z	H. Marialis
2 M	H. Maria B.
3 D	H. Bloed
4 W	H. Odoon
5 D	H. Antonius M.
6 V	H. Godelieve
7 Z	H. Cyrillus
8 Z	H. Elisabeth
9 M	O. L. V. Vrede
10 D	H. Felicitas
11 W	H. Pius I
12 D	H. Johannes Gulj
13 V	H. Anacleus
14 Z	H. Bonaventura
15 Z	H. Hendrik
16 M	O. L. V. v. Carm.
17 D	H. Alexius
18 W	H. Camillus
19 D	H. Vinc. Paulus
20 V	H. Margareta
21 Z	NAT. FEEST
22 Z	H. Maria-Madel.
23 M	H. Apollinaris
24 D	H. Christina
25 W	H. Jacobus
26 D	H. Anna
27 V	H. Nathalia
28 Z	H. Victor
29 Z	H. Martha
30 M	H. Abdon
31 D	H. Ignatius

De dagen verminderen
van 1 u. 02 m.

AUGUSTUS

1 W	H. Sophia
2 D	H. Alphonsus
3 V	H. Stephanus
4 Z	H. Dominicus
5 Z	O. L. V. t. Sneeuw
6 M	Ver. v. Chr.
7 D	H. Cajetanus
8 W	H. Justinus
9 D	H. Rognanus
10 V	H. Laurentius
11 Z	H. Suzanna
12 Z	H. Clara
13 M	H. Hippolitus
14 D	H. Eusebius
15 W	O. L. V. HEEMEL
16 D	H. Rochus
17 V	H. Hyacinthus
18 Z	H. Helena
19 Z	H. Lodewijk
20 M	H. Bernardus
21 D	H. Johanna F.
22 W	Onb. O. Maria
23 D	H. Philippus
24 V	H. Bartholomeus
25 Z	H. Lodew. k.
26 Z	H. Zephyrinus
27 M	H. Cesarius
28 D	H. Augustinus
29 W	H. Joh. onthoofd
30 D	H. Rosa
31 V	H. Raymondus

De dagen verminderen
van 1 u. 46 m.

SEPTEMBER

1 Z	H. Egidius
2 Z	H. Lazarus
3 M	H. Remacius
4 D	H. Rosalia
5 W	H. Berinus
6 D	H. Donatus
7 V	H. Regina
8 Z	O. L. V. Geb.
9 Z	H. Gorgonius
10 M	H. Nicolaas
11 D	H. Emilianus
12 W	H. Guido
13 D	H. Maurilius
14 V	H. Kruisv.
15 Z	H. Nicodemus
16 Z	H. Cornelius
17 M	H. Lambertus
18 D	H. Stephanus
19 W	H. Janotius
20 D	H. Eustachius
21 V	H. Mattheus
22 Z	H. Mauritiu
23 Z	H. Theda
24 M	H. Andochius
25 D	H. Firmin
26 W	H. Justina
27 D	H. Cosm. en Dam.
28 V	H. Wenceslas
29 Z	H. Michael
30 Z	H. Hieronymus

De dagen verminderen
van 1 u. 54 m.

OCTOBER

1 M	H. Remigius
2 D	H. Eng. bew.
3 W	H. Ther. K.-J.
4 D	H. Franc. v. Ass.
5 V	O. L. V. Rozenk.
6 Z	H. Bruno
7 Z	H. Sergius
8 M	H. Brigitta
9 D	H. Dionisius
10 W	H. Franciscus
11 D	H. Gennarius
12 V	H. Wilfridus
13 Z	H. Edwardus
14 Z	H. Calixtus
15 M	H. Theresia
16 D	H. Gale
17 W	H. Marg. Maria
18 D	H. Lucas
19 V	H. Savinus
20 Z	H. Irena
21 Z	H. Ursula en Ger.
22 M	H. Elodie
23 D	H. Severinus
24 W	H. Rafael
25 D	H. Chastantius
26 V	Christ. Kon.
27 Z	H. Armandus
28 Z	H. Simon
29 M	H. Ermenindus
30 D	H. Locanus
31 W	H. Quintinus

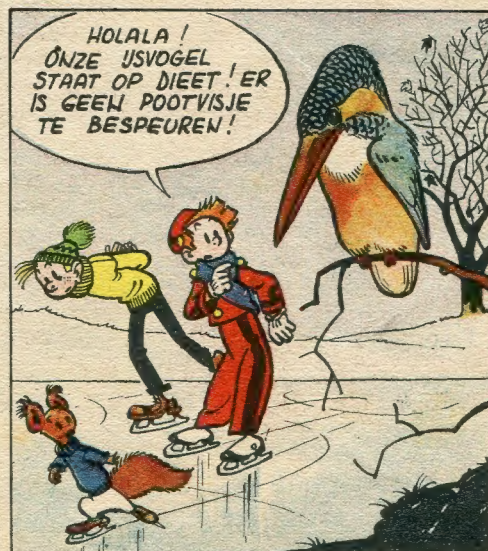
De dagen verminderen
van 1 u. 56 m.

NOVEMBER

1 D	ALLERHEILIG.
2 V	Allerzielen
3 Z	H. Hubertus
4 Z	H. Carolus B.
5 M	H. Berthilda
6 D	H. Leonardus
7 W	H. Ernestus
8 D	H. Gek. Mar.
9 V	H. Mathur.
10 Z	H. Justus
11 Z	Wapenstilstand
12 M	H. Renatus
13 D	H. Didacus
14 W	H. Josaphat
15 D	H. Leopoldus
16 V	H. Edmondus
17 Z	H. Gregorius
18 Z	H. Hilda
19 M	H. Elisabeth
20 D	H. Pel. v. V.
21 W	Maria. Opracht
22 D	H. Cecilia
23 V	H. Clemens
24 Z	H. Flora
25 Z	H. Catharina
26 M	H. Albertus
27 D	H. Astrid
28 W	H. Sosthenus
29 D	H. Saturninus
30 V	H. Andreas

De dagen verminderen
van 1 u. 28 m.

DECEMBER

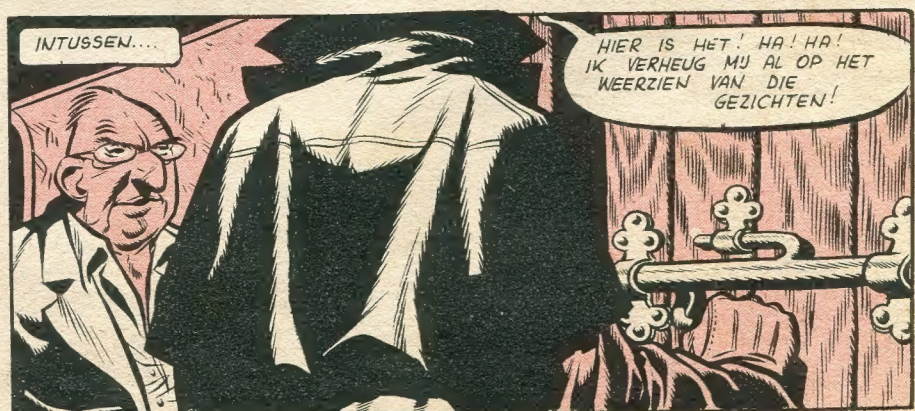
1 Z	H. Eligius
2 Z	Advent
3 M	H. Franc. Xav.
4 D	H. Barbara
5 W	H. Sabas
6 D	H. Nicolaas
7 V	H. Ambrosius
8 Z	Maria Ontv.
9 Z	H. Leocadia
10 M	H. Valerius
11 D	H. Piusinus
12 W	H. Damaas
13 D	H. Lucia
14 V	H. Nicasius
15 Z	H. Thalia
16 Z	H. Adolada
17 M	H. Olympia
18 D	H. Gratianus
19 W	H. Thimotheus
20 D	H. Philogenius
21 V	H. Thomas
22 Z	H. Honoratus
23 Z	H. Victoria
24 M	H. Adela
25 D	KERSTMIS
26 W	H. Stephanus
27 D	H. Johannes
28 V	H. Onn. kind
29 Z	H. Thom. v. C.
30 Z	H. Sabinus
31 M	H. Silvester

De dagen verminderen
van 0 u. 23 m.

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING

IERMAND HEEFT VERGIFT IN HET ETEN VAN KORDAAT GEDAAN. ENKELE OGENBLIKKEN LATER VALT HIJ NEER.

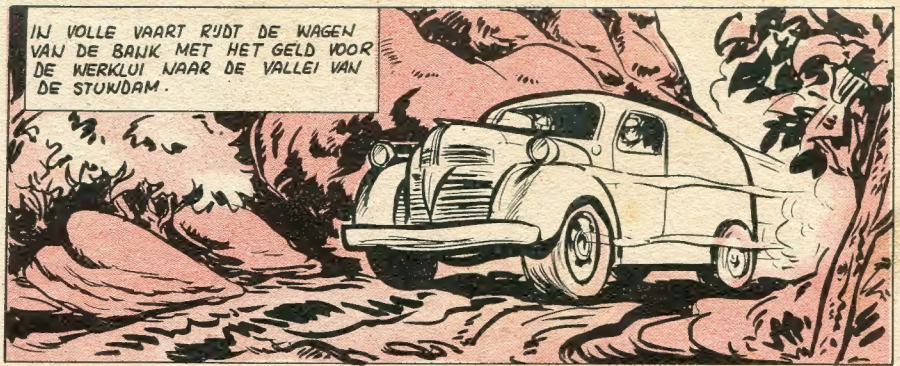
de BLAUWE SPERWER

door
SIRIUS

MARAÑO EN PANCHO
ZIJN VAN PLAN DE
WAGEN VAN DE BANK
DIE HET GELD VOOR DE
WERKLUI VAN MENEER
BETCHLEY BRENGT, AAN
TE VALLEN.

IN DE STROOM

IN VOLLE VAART RIJDT DE WAGEN
VAN DE BANK MET HET GELD VOOR
DE WERKLUI NAAR DE VALLEI VAN
DE STUWDAM.

HA! DAAR IS DE NOODBRUG!
NOG MAAR EEN HEEL KLEIN EINDE
NU, JOUGENS, EN WE ZIJN ER.

JAMMER DAT DE EEN OF ANDERE
LOSGEBOREKEN GEK DE METALEN
BRUG HEEFT LATEN SPRINGEN,
DIE WAS HEEL WAT VEILIGER
DAN DEZE.

MAAR AAN DE ANDERE KANT
VAN DE RIVIER...

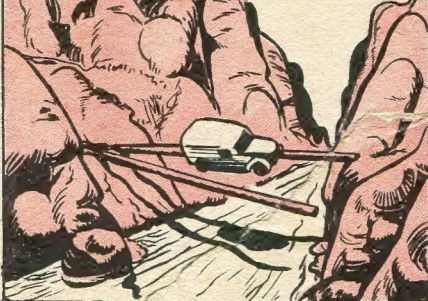
ZE RUDEN DE
BRUG OP, SENOR!
CAPITAN

LANGZAAM RIJDT DE WAGEN OVER DE
TWEË BOOMSTAMMEN DIE DE VROEGERE
BRUG VERVANGEN...

MAAR HET UITEINDE VAN EEN DER BALKEN IS
GEDEELTELIJK DOORGEZAAGD EN BREEKT ONDER
HET GEWICHT VAN DE AUTO...

PAS OP!

VOOR! ER MOGEN GEEN GE-
TUIGEN OVERBLIVEN!!

GEEF JE NIET BLOOT.
ZE HEBBEN GEWEREN
EN GEBRUIKEN ZE
OOK!

HET WILDE WATER KOELT ZIJN
WOEDE OP DE NIEUWE HINDER-
PAAL DIE HET OP ZIJN WEG ONT-
MOET. DE WAGEN STAAT HALF ONDER
WATER.

SURCOUF DE KAPERSKONING

ER VOLGT EEN HEVIG
GEVECHT TUSSEN
SURCOUF EN DE TWEE
AMERIKaanSE SCHEPEN.

